

14.04.2013 - KATECHEZA 85: Co oznacza ofiarowanie?

Dzisiaj słowo „ofiarowanie” jest raczej zastępowane zwrotem „przygotowanie darów”. Nie powinno przy tym zabraknąć naszych własnych darów ofiarnych, które ze sobą przynosimy i kładziemy wraz z hostią kapłanowi na patenę. To wyraża także modlitwa, którą kapłan odmawia po podniesieniu pateny z chlebem i kielicha z winem: „Przyjmij nas, Panie, stojących przed Tobą w duchu pokory i z sercem skruszonym; niech nasza ofiara tak się dzisiaj dokona przed Tobą, Panie Boże, aby się Tobie podobała”.

Przez ofiarowanie chleba i wina wyłącza kapłan te dary od użytku codziennego i oddaje je Bogu, ażeby mogły być godną materią do przemienienia się w ciało i krew Syna Bożego. Przez tę czynność ofiaruje kapłan serca i życie wiernych, albowiem pokarm i napój utrzymują nasze ziemskie życie. Dlatego to podczas Ofiarowania wszyscy obecni ofiarują Bogu na ołtarzu swoje myśli, uczucia, swoją duszę i ciało, oraz wyrażają w modlitwie gotowość złożenia Bogu na Jego żądanie swoich cierpień a nawet życia.

Jeżeli chcemy się rzeczywiście dobrze przygotować na to, co będzie działo się w następnej części Mszy św., musimy połączyć przygotowanie darów ofiarnych z ofiarą z samych siebie. Spotkanie z Jezusem wyrasta z ofiary, z oddania Mu naszych serc. Jest to najlepsze przygotowanie na moment Przeistoczenia i do Komunii św. W prostocie i jedności serca wszystko powinno należeć do Boga, albowiem wszystko pochodzi od Niego. Każdy dar jest prezentem Boga, o ile nawet jest owocem ludzkiej pracy. My zaś możemy i powinniśmy wszystkie te dary z powrotem składać Bogu w ofierze.

Dar ofiarny, będący złożeniem siebie samego w ofierze – jak w przypadku Jezusa – dokonuje się przez przygotowanie w wielu małych krokach i ofiarach codziennego życia. Stąd przygotowanie darów ofiarnych oznacza także przyniesienie z sobą na Mszę św. dzieł miłości, różnych ofiar i wyrzeczeń!